

Plateanmeldelse

Lite nytt, men godt nytt fra Vamp

 Vi var nok flere som trodde Espen Lind skulle ommøblere Vamp når han fikk produsentjobben på «Liten Fugl». Det har han ikke gjort. Lind har beholdt alt det som fungerer med Vamp. Varmen, det melodiose, det akustiske, de finsåre balladene, tøtsjen av folkrock, felelene, fløyten og i det hele tatt. Vamp er gjenkjennelig, aller mest på godt. «Liten fuggel» går ikke inn som et soleklart høydepunkt i Vamps karriere, men den føyer seg fint inn i rekken av meget solide Vamp-album.

Vokaljobben på de 11 san-

Pop

► **Vamp:** «Liten Fuggel» (Universal)

gene deles mellom Odin Staveland, Øyvind Staveland, Paul Hansen og Eivør Palsdottir (én sang). I tillegg korer de fleste på det meste. Det gir Vamp et preg av å være et kollektiv der alle er med på alt. De kunne med fordel latt Hansen – og eldste Staveland – tatt litt mer av hovedvokalen. Odin er en begavet låtsnekker, men de to andre er bedre vokalister. Vamp har hatt en sterk identitet knytta til sine vokalister Jan Ingvar Toft og Vidar Johnsen. Nå er det kollektivet Vamp som jobber.

I tillegg til klassisk gode Vamp-sanger tar de med seg

Erik Byes «Oles vise», som i all sin tekstlengde er utypisk Vamp, men fint formidlet av Øyvind Staveland. Palsdottir bidrar med sin egen «Eli-sabeth og Elinborg», en honningsøt ballade som glir fint inn i totalen.

Du vet hva du får med Vamp. Solid, godt håndverk, gode melodier og fine tekster. Publikum blir garantert ikke skuffet.

Beste spor: «Liten fuggel», «Skål», «Karusell».

LEIF TORE LINDØ

leif.tore.lindo@aftenbladet.no